MP19 @ II UWr 9 maja 2019 r.

Lista zagadnień nr 10

Przed zajęciami

Należy wiedzieć, co to jest **środowisko** oraz **domknięcie** i jak te dwie rzeczy mają się do siebie. Należy wiedzieć, czym jest **dynamiczne**, a czym **leksykalne** wiązanie zmiennych i jak te pojęcia mają się do środowisk i domknięć. Należy rozumieć, jak działają języki i ich interpretery przedstawione na wykładzie. Rozumieć, po co nam **czarne dziury**.

Zadania, które można rozwiązać „na szybko" przy tablicy

Ćwiczenie 1.

Napisz procedurę, która rozwiązuje zadanie 1. z listy 9. To znaczy: argumentem tej procedury jest wyrażenie (w składni abstrakcyjnej naszego języka wyrażeń), które oblicza się do lambdy. Wynikiem zwracanym przez procedurę jest domknięcie, które jest wartością tego wyrażenia.

Ćwiczenie 2.

Dlaczego wynikeim wyrażenia

```
(run (cons-expr (const 1) (cons-expr (const 2) (cons-expr (const 3)
    (null-expr)))))
```

jest

```
'(1 2 3 . null)
```

a nie

```
'(1 2 3)
```

tak jak w Rackecie?

Zadania bardziej implementacyjne

Ćwiczenie 3.

Zmodyfikuj interpreter języka WHILE tak, by działał jak prosty **debugger** – jego wynikiem powinien być nie ostateczny stan pamięci, ale lista wszystkich stanów pamięci, przez które przechodzi ewaluacja. Np. przypomnij sobie program liczący wartość silni zmiennej i znajdującej się w początkowej pamięci:

```
(define fact-in-WHILE
  (var-block 'x (const 0)
    (comp (assign 'x (const 1))
    (comp (while (op '> (variable 'i) (const 0))
             (comp (assign 'x (op '* (variable 'x) (variable 'i)))
                   (assign 'i (op '- (variable 'i) (const 1)))))
          (assign 'i (variable 'x))))))
```

Teraz, jeśli każemy Racketowi obliczyć wartość wyrażenia

```
(debug fact-in-WHILE (env-from-assoc-list '((i 5))))
```

gdzie debug to nasz zmodyfikowany interpreter, powinniśmy dostać odpowiedź

```
'(((i 5))
  ((x 0) (i 5))
  ((x 1) (i 5))
  ((x 5) (i 5))
  ((x 5) (i 4))
  ((x 20) (i 4))
  ((x 20) (i 3))
  ((x 60) (i 3))
  ((x 60) (i 2))
  ((x 120) (i 2))
  ((x 120) (i 1))
  ((x 120) (i 1))
  ((x 120) (i 0))
  ((x 120) (i 120))
  ((i 120)))
```

Wskazówka: Dzięki temu, że zachowaliśmy abstrakcję danych, tak naprawdę nie musimy dotykać samego interpretera; wystarczy alternatywna reprezentacja środowisk, być może z drobnym *post-processingiem* ostatecznego wyniku.

Ćwiczenie 4.

Na wykładzie 16 kwietnia próbowaliśmy zrobić leniwe let-wyrażenia, ale nam nie wyszło (to znaczy: wyszło, ale z dynamicznym wiązaniem zmiennych). Teraz mamy już narzędzia (domknięcia), żeby sobie z tym poradzić. Dodaj

do języka konstrukcję `let-lazy`, która implementuje leniwe let-wyrażenia z leksykalnym wiązaniem zmiennych.

Ćwiczenie 5.

Funkcja rekurencyjna jest **ogonowa**, jeśli wartość rekurencyjnego wywołania jest zawsze zwracaną wartością – a więc nie możemy np. dodać do wyniku 1. Funkcje ogonowe znamy w Rackecie pod nazwą *procesy iteracyjne* i widzieliśmy je już wielokrotnie. Napisz procedurę, która bierze jako swój argument wyrażenie postaci

```
(letrec 'foo (lambda (x) e1) e2)
```

i mówi, czy tak zdefiniowana jednoargumentowa funkcja `foo` jest ogonowa. (Tak, wyrażenie `e2` nie bierze udziału w grze, ale nie mamy w języku konstrukcji `define`.)

Ćwiczenie 6.

Rozbuduj język i interpreter wyrażeń z wykładu o definicje **wzajemnie rekurencyjne**, które można wprowadzić przez definiowanie wielu wartości w wyrażeniu `letrec`, tak jak w poniższym wyrażeniu danym w składni konkretnej Racketa:

```
(letrec ((even (lambda (x) (if (= x 0) true  (odd  (- x 1)))))
         (odd  (lambda (x) (if (= x 0) false (even (- x 1))))))
  (even 1234))
```

Dla uproszczenia możesz przyjąć, że zawsze definiujemy tylko dwie wartości, tzn. pracujemy na składni abstrakcyjnej w rodzaju:

```
(struct letrec-mutual (x e1 y e2 e3))

(define (expr? e)
  (match e
    ...
    [(letrec-mutual x e1 y e2 e3) (and (symbol? x)
                                       (symbol? y)
                                       (expr? e1)
                                       (expr? e2)
                                       (expr? e3))]
    ...))
```

Uwaga: To zadanie nie jest bardzo łatwe i jest dość subtelne semantycznie. Np. rozważ racketowe wyrażenie

```
(letrec ((y 3) (x y)) (+ x y))
```

Ma ono, zgodnie z oczekiwaniami, wartość 6. Ale próba obliczenia wartości wyrażenia

```
(letrec ((x y) (y 3)) (+ x y))
```

kończy się błędem. Czy tak Twoim zdaniem powinno być? Np. w OCamlu odpowiednieki obu definicji **nie** są akceptowane jako poprawne wyrażenia, a w Haskellu obie są Ok. Tak więc rozwiązując to zadanie masz możliwość wyboru szczegółów semantyki (która nie powinna się różnić, jeśli definiujemy wzajmenie rekurencyjne **funkcje**, jak w przykładzie z `even` i `odd`).

Ćwiczenie 7.

Przypomnij sobie pojęcie makro instrukcji z ćwiczenia 7. z listy 8. W tym wypadku będziemy raczej mówić o **makro wyrażeniach**. Pokaż, że wzajemnie rekurencyjny `letrec` z poprzedniego zadania może być wyrażony jako makro wyrażenie (więc nie trzeba modyfikować składni abstrakcyjnej ani interpretera żeby napisać wzajemnie rekurencyjne funkcje).

Wskazówka: Nie przejmuj się, jeśli Twoja makro instrukcja będzie duplikować kod i/lub być mniej wydajna niż ewentualne wbudowanie wzajemnie rekurencyjnego wyrażenia `letrec` bezpośrednio w język i interpreter. W tym zadaniu chodzi jedynie o uzyskanie tej samej (albo przynajmniej podobnej) semantyki.